

mail: psterpnis@gmail.com

-----Να θυμάσαι πάντα τούτο: "Πως δε χρειάζονται πολλά πράγματα για να κάνουν τη ζωή ευτυχισμένη."-----

ΑΡΧΙΚΗ ΤΑΕ KWON DO ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΑΘΗΝΑ ΤΕΡΖΑΚΗ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΑ ΤΕΡΠΝΗΣ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ
 ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ ΒΙΒΛΙΟ ΒΙΝΤΕΟ ΓΕΡΑΚΙΝΕΙΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ Δ.Σ.ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΔΙΑΦΟΡΑ
 ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΙΕΡΑΡΧΕΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΛ. ΚΑΠΝΟΣ
 ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΝΤΟΥΛΑΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑ 9/8 ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΑΓΙΟΥ ΘΩΜΑ
 ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΤΕΡΠΝΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΠΛΕΞΙΜΟ ΠΟΔΗΛΑΤΑΔΑ ΣΥΛ. ΤΕΡΠΝΗΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΤΕΡΠΝΙΩΤΕΣ
 ΦΕΓΓΑΡΟΒΡΑΔΙΑ ΦΩΤΟ ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΧΟΡΟΣ ΧΟΡΩΔΙΑ

ΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛ.ΤΕΡΠΝΗΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2012

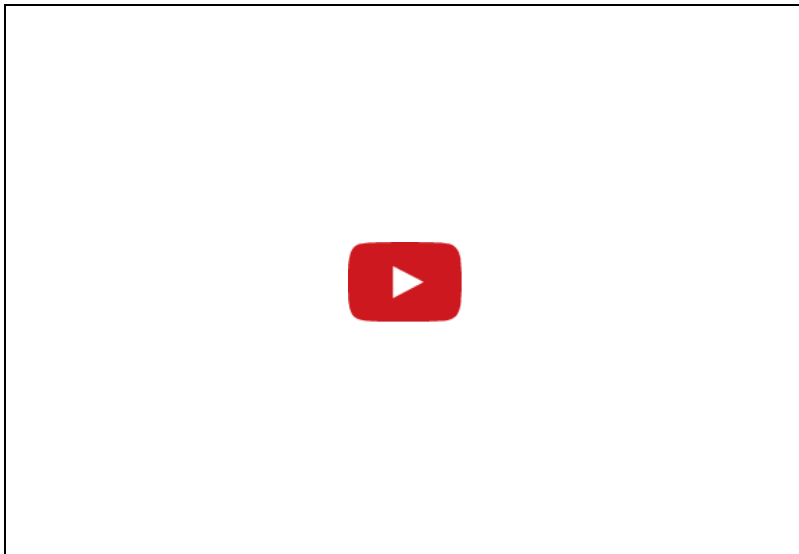
ΠΑΛΙΑ, ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ

ΠΑΛΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΧΑΘΕΙ (ΧΑΡΙΣΜ'ΕΝΟ ΤΟ ΆΡΘΡΟ ΣΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΨΑΧΝΟΥΝ ΝΑ ΒΡΟΥΝ ΠΑΛΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ)

Με το πέρασμα των χρόνων, καθώς ο τρόπος ζωής, οι ανάγκες των ανθρώπων και ο τρόπος παραγωγής πολλών προϊόντων αλλάζουν, πολλά επαγγέλματα εξαφανίζονται ή αντικαθίστανται από άλλα που έχουν να κάνουν με το σύγχρονο τρόπο ζωής. Μερικά από αυτά είναι: Γανωτής, λούστρος, πλανόδιος μανάβης, νερούλας, υαλοποιός, τσαγκάρης, παγωτατζής, εφημεριδοπώλης, σαμαράς, πεταλωτής, βαρελάς, αγωγιάτης, νερούλας, ντελάλης, πλανόδιος φωτογράφος, καρβουνιάρης, καροτσέρης, πωλητής πάγου, φαροφύλακας, καρεκλάς, πλύστρα, στρωματάς, σαλεπτοτής, λατερνατζής, καλαθάς, ομπρελάς, σιδεράς, καρεκλάς, ξυλοκόπος, ρετινοσουλέκτης, τσαμπαζός,

λατερνατζής, γανωτής.

Γανωτής = Γανωτζής = Γανωματής ...

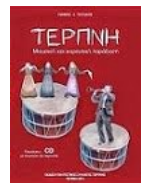
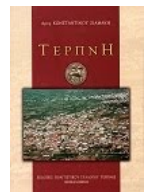
Γανωτής ή γανωτζής ή γανώματος ονομάζεται ο τεχνίτης που επικαλύπτει χάλκινα σκεύη με κασίτερο (καλάι), ο κασιτερωτής= καλαϊτζής. Οι γανωτζήδες ήταν συνήθως πλανόδιοι τεχνίτες που αναλάμβαναν το γαλβανισμό και το στίλβωμα των χάλκινων οικιακών σκευών, όπως τα ταχυριά, τα καζάνια, τα κουτάλια, τα πηρούνια κλπ. Η φωνή του πλανόδιου γανωτή, τραχιά και δυνατή θα αντηχεί ακόμη στα αυτιά όσων τους πρόλαβαν «Γανωωωωτή! Μπακίρια γανώνωωωω! Γανωωωωτής», μα δεν ακούγεται πια στις γειτονιές της Αθήνας. Στις αρχές του 20ού αι. ο γανωτζής κουβαλούσε στην πλάτη του τα απαραίτητα εργαλεία και περπατώντας φώναζε και καλούσε τις νοικοκυρές να του φέρουν τα είδη που

live ΔΙΚΤΥΟ TV
 live ΕΠΙΛΟΓΕΣ TV
 live SERRES TV

1912-2012
 Το χρονικό της απελευθέρωσης της Τερπνής Δρ Σιαμάκης Κων.

ΜΑΣ ΕΧΟΥΝ ΕΠΙΣΚΕΦΤΕΙ

0532258

ΑΡΧΗ BLOG

χρειάζονταν γάνωμα. Έστηνε την γκαζιέρα του στην αυλή του σπιτιού, έλιωνε τον κασσίτερο. Αφού καθάριζε καλά το σκεύος, άλειψε το εσωτερικό του με σπύρτο και το τρίβε με κουρασάνι (=τριμμένο κεραμίδι). Μετά κράταγε το σκεύος με την τσιμπίδα πάνω από τη φωτιά και έριχνε μέσα το νησιαντήρι (=χλωριούχο αμμώνιο), για να στρώσει καλύτερα το καλά πάνω στο χάλκωμα. Αφού το σκούπιζε καλά, άπλωνε το λιωμένο καλάι σ' όλη την επιφάνεια του σκεύους μ' ένα χοντρό βαμβάκερο ύφασμα. Ζητούσε και από νοικοκυρά του σπιτιού μια λεκάνη με κρύο νερό, στην οποία βουτούσε το σκεύος, που γάνωσε και λαμπύριζε στον ήλιο.

Το επάγγελμα αυτό συνδέεται κυρίως με τους Τσιγγάνους και αποτελεί ένα από τα παραδοσιακά τους επαγγέλματα. Οι γανωτές αναζητούσαν πελάτες στις γειτονιές της πόλης ή του χωριού.

Το «γάνωμα» έπρεπε να γίνεται συχνά για λόγους υγείας, κυρίως στα σκεύη που χρησιμοποιούσαν στο μαγείρεμα, οπότε οι γανωτζήδες είχαν δουλειά όλο το χρόνο.

Τα τελευταία χρόνια το επάγγελμα του γανωτή τείνει να εξαφανιστεί αφού τα μαγειρικά σκεύη είναι πλέον ανοξειδωτά και δεν χρειάζονται επικασσιτέρωση. Σήμερα υπάρχουν ελάχιστοι τεχνίτες στην επαρχία, που υποαπασχολούνται αφού τα εναπομείναντα χρηστικά χάλκινα σκεύη είναι ελάχιστα και τα περισσότερα σκεύη που χρησιμοποιούμε πια είναι ανοξειδωτά βιομηχανικά προϊόντα.

Η λέξη γανωτής προέρχεται από το ρήμα ΓΑΝΩΝΩ και μάλιστα από το αρχαίο ρήμα ΓΑΝΩ = δίνω λάμψη... Στο τέλος το σκούπιζαν με καθαρό βαμβάκι για να γυαλίσει..

ΛΟΥΣΤΡΟΣ

Παλιότερα που ο κόσμος περπατούσε σε χωμάτινους δρόμους, τα παπούτσια σκονίζονταν ή λασπώνονταν εύκολα. Τότε γνώρισε άνθηση και το επάγγελμα του λουστραδόρου. Αυτός με ένα κασελάκι μπροστά του, αληθινό κομποτέχνημα και γύρω του να κρέμονται οι βούρτσες και τα βερνίκια με τα διάφορα χρώματα, καθόταν σε ένα χαμηλό σκαμνάκι, στην αρχή της πλατείας, περιμένοντας υπομονετικά. Για να προσελκύσει τους πελάτες γινόταν ταχυδακτυλουργός ή χτύπαγε ρυθμικά το κασελάκι. Ο πελάτης πλησίαζε κι άπλωνε, όπως ήταν όρθιος, πρώτα το δεξί πόδι. Πάνω στην ειδική μεταλλική θέση της κασέλας κι έπειτα το άλλο. Έτσι άρχισε η «ιεροτελεστία» του βαψίματος...

Πλανόδιος Μανάβης

Ο πλανόδιος μανάβης ήταν από τους πιο αγαπητούς μικροπωλητές στα χωριά. Σ' αυτό δεν συντελούσε μόνο η εξυπηρέτηση και η προμήθεια των απαραίτητων τροφίμων στην οικογένεια του χωρικού αλλά η καθημερινή επαφή με τις νοικοκυρές δημιουργούσε μια φιλική σχέση που τη διέκρινε η αμοιβαία εμπιστοσύνη. Ο μανάβης ιδιαίτερα όταν αυτός ήταν ευχάριστος και κοινωνικός άνθρωπος ενημέρωνε τις νοικοκυρές για όσα γίνονταν στον κόσμο. Βλέπετε τότε δεν υπήρχαν τα ΜΜΕ και ο μανάβης αποτελούσε ένα μέσο ενημέρωσης. Αυτός θα μεταφέρει και τα διάφορα νέα από χωριό σε χωριό.

Το επάγγελμα του μανάβη πέρασε και αυτό διάφορα στάδια εξέλιξης. Τα πρώτα χρόνια ο πλανόδιος μανάβης χρησιμοποιούσε ένα από τα πιο συμπαθητικά ζώα, το γαϊδουράκι που από εδώ και πέρα θα το βλέπουμε όλο και πιο σπάνια. Το φόρτωνε με κοφίνια και από τις δύο πλευρές του. Μέσα είχε διάφορα ζαρζαβατικά ανάλογα με την εποχή γιατί τότε δεν υπήρχαν θερμοκήπια και στην αγορά διακινούνταν μόνο τα εποχιακά. Μετά από λίγα χρόνια και σε συνδυασμό με την οικονομική επιφάνεια του μανάβη το γαϊδουράκι αντικαταστάθηκε από το άλογο ή από το δίδροχο κάρο. Έπρεπε να φροντίζει ο μανάβης για την καλή κατάσταση του ζώου και τη διατροφή του, να το ξεκουράζει συχνά και να του δίνει νερό. Απαραίτητα εργαλεία: η ζυγαριά (κρεμαστή) οι οκάδες και τα δράμια που αργότερα έγιναν κιλά και γραμμάρια. Την εποχή πριν το 1940 οι άνθρωποι στα χωριά δεν πλήρωναν με χρήματα. Οι συναλλαγές γίνονταν με είδος.

Ο κάμπος ήταν φυτεμένος με διάφορα οπωροφόρα δέντρα και καλλιεργούσαν κηπευτικά. Ήταν τα λεγόμενα περιβόλια του κάμπου. Εκεί κάθε κηπουρός ή περιβολάρης καλλιεργούσε τα προϊόντα: πατάτες, τομάτες, μελιτζάνες, φασολάκια κ.ά. καλλιέργειες φρούτων και ζαρζαβατικών. Επίσης χειμερινά κηπευτικά όπως κουνουπίδια λάχανα, σέλινια, μαρούλια, κρεμμύδια κ.ά.

Πώς τα πουλούσαν

Κάθε περιβολάρης μάζευε τα προϊόντα και τα τοποθετούσε σε διάφορα κοφίνια. Τα μεγάλα κοφίνια τα έλεγαν "ανδρικά" και τα πιο μικρά "καφάσια". Τα κηπευτικά αυτά κάθε πρωί τα φόρτωναν στα άλογα ή τα γαϊδουρία και πήγαιναν και πουλούσαν στα περίχωρα. Είχαν μαζί τους και την "πελάντζα" δηλαδή τη ζυγαριά για τις μικρές ποσότητες. Για τις μεγάλες ποσότητες π.χ ένα τσουβάλι πατάτες, είχαν τα "καντάρια". Γύριζαν λοιπόν σε όλο το Κρανίδι και διαλαλούσαν τα προϊόντα φωναχτά ώστε να βγουν οι νοικοκυρές να ψωνίσουν τα προϊόντα τους. Πουλούσαν τηνπραμάτεια τους στις καλύτερες τιμές διότι τα καλλιεργούσαν μόνοι τους και δεν μεσολαβούσαν οι έμποροι. Είχαν μεγάλη πελατεία σε κάθε γειτονιά επειδή όλοι ήξεραν ότι ήταν φρέσκα και φτηνά. Όταν ξεπουλούσαν πήγαιναν στις ταβέρνες δυο-δυο μανάβηδες φίλοι, έπαιρναν ένα μεζέ και τέλος έκαναν διάφορα ψώνια για τις ανάγκες της οικογένειας. Κατά το μεσημεράκι γύριζαν πάλι στη δουλειά τους. Αυτό γινόταν καθημερινά και έτσι ήταν το επάγγελμα τους.

Νερούλας = Υδρονομέας = Νεροκόπος

Στην παλιά Αθήνα που δεν υπήρχαν βρύσες μέσα στα σπίτια, ο νερούλας αναλάμβανε την τροφοδότηση τους με νερό. Υπήρχε συνήθως ένας νερούλας σε κάθε γειτονιά και είχε σταθερή πελατεία.

Έκανε πολλά κοπιαστικά δρομολόγια και αμειβότανε περίπου 1 δεκάρα τον τενεκέ. Το επάγγελμα του νερούλα διατηρήθηκε μέχρι το 1930, οπότε ιδρύθηκε η ΟΥΛΕΝ.

Νερούλας στο Μαρούσι ήταν και ο Σπύρος Λούης, ο πρώτος νικητής του Μαραθωνίου δρόμου στους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες το 1896 στην Αθήνα.

Υαλοποιός

Το γυαλί ήταν γνωστό στους ανθρώπους από πολύ παλιά. Τότε το γυαλί ήταν υλικό που το χρησιμοποιούσαν μόνο οι πλούσιοι. Οι Ρωμαίοι ήταν οι πρώτοι που έκαναν το γυαλί διαφανές.

Ο τεχνίτης μάζευε τον πολτό στην άκρη ενός σιδερένιου σωλήνα, το καλάμι. Τον τοποθετούσε σ' ένα ειδικό τραπέζι, το μάρμαρο, και τον γύριζε έτσι ώστε να του δώσει σχήμα σφαίρας. Όταν το πετύχαινε αυτό, φυσούσε μέσα στο καλάμι με δύναμη. Η σφαίρα του γυαλιού φούσκωνε σαν μπάλα και έτσι μπορούσε να την πλάσει σε καράβα ή βάζο.

Ο τεχνίτης την ώρα της δουλειάς φορούσε πέτσινη ποδιά για να μην καεί από το ζεστό υλικό. Τα εργαλεία του ήταν: φόρμες, ψαλίδια και πένσες.

SHARE

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Για τον καιρό
όλης της
Ελλάδας κλικ
ΕΔΩ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ
ΚΑΙΡΟ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
WEATHER
EMY
METEOROLOGO
S
WEATHERONLIN
E
ΠΟΣΕΙΔΩΝ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
msn

YouTube

ΣΕΡΡΑΪΚΑ
ΙΣΤΟΛΟΓΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΕΡΠΙΝΗΣ
ΣΕΡΡΩΝ
ΔΙΕΞΗΚΘΕΣΑΝ
ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΤΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΕΡΠΙΝΗΣ
Πριν από 1
ημέρα

kerkinitoday
Μύθοι και
δοξασίες της
Ελληνικής
παράδοσης
Πριν από 52
δευτερόλεπτα

ΠΟΛΙΤΙΚΗ
Άνω των 65
ετών το 30%
των
ψηφοφόρων
των Σερρών
Πριν από 4 ώρες

ο iakcos
Ο ΑΝΤΩΝΗΣ
ΦΕΥΓΕΙ , Ο

Ο Τσαγκάρης

Σήμερα όταν λέμε τσαγκάρης εννοούμε τον τεχνίτη που επιδιορθώνει τα χαλασμένα μας παπούτσια. Πολλοί τσαγκάρηδες γύριζαν τις γειτονιές και μάζευαν παπούτσια για επιδιορθωση. Δηλαδή ήταν μαλαωμάτη δ' ες.

Το τσαγκαράδικο, ο χώρος όπου ήταν στημένος ο πάγκος του με όλα τα σύνεργα, ήταν ανοιχτό απ' το πρωί μέχρι αργά το βράδυ. Στον πάγκο βρίσκονταν, βελόνες, σακοράφες, σουβλιά, σφυράκια, λίμες, τανάλιες καλαπόδια, που έβαζε μέσα στο παπούτσι. Δεν υπήρχαν τότε κόλλες και μηχανές. Εκεί, σκυμμένος πάνω από τον πάγκο του, δούλευε ώρες ατελείωτες φρονώντας πάντα τη χαρακτηριστική δερμάτινη ποδιά του. Εκεί δεχόταν και τις παραγγελίες των πελατών του.

Στις μεγάλες πόλεις υπήρχαν μεγάλα τσαγκαράδικα, όπου δούλευαν πολλοί τσαγκάρηδες, μαζί με καλφάδες και τσιράκια. Τα τσαγκαράδικα αυτά δέχονταν μεγάλες παραγγελίες και για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των πελατών, δούλευαν ασταμάτητα. Ένα ζευγάρι παπούτσια, τότε κόστιζαν σχεδόν μια χρυσή λίρα, για να φτιαχτούν χρειάζονταν 2-3 ημέρες δουλειά. Είχαν φυσικά στη διάθεση τους και μερικά μέσα, όπως ποδοκίνητες μηχανές, για να ράβουν γρηγορότερα τα παπούτσια.

Τα τσιράκια, που έκαναν βοηθητικές δουλειές, δούλευαν χωρίς αμοιβή. Μερικές φορές μόνο τους έδινε ένα συμβολικό ποσό το αφεντικό ή κάποιο χαρτζιλίκι το Σαββατοκύριακο. Κι όλα αυτά, αν ήταν υπάκουα και είχε πάει καλά ο τζίρος του μαγαζιού. Έπαιρναν όμως από τους πελάτες φιλοδωρήματα, ενώ οι καλφάδες έπαιρναν ένα μικρό μεροκάματο.

Η κατασκευή τους ήταν εξ ολοκλήρου χειροποίητη. Δεν υπήρχαν τότε κόλλες και μηχανές. Ήταν ραφτά και καρφωτά. Για να κατασκευάσει ο τσαγκάρης αγόραζε το δέρμα. Τα δέρματα ήταν δύο ειδών, τα φιλά που τα χρησιμοποιούσε για το πάνω μέρος του παπουτσιού και τα χοντρά, με τα οποία εφτιανε το κάτω μέρος, τις σόλες δηλαδή.

Όταν ερχόταν ο πελάτης για να παραγγείλει ένα ζευγάρι παπούτσια, τον έβαζε ο τσαγκάρης να πατήσει πάνω σ' ένα χοντρό πετσι κι μ' ένα μολύβι, που το σάλωνε προηγουμένως ζωγράφιζε το πέλαμα του.

Παγωτατζής

Ποιος είναι και με τι ασχολείται; κατασκευάζει φυσικό παγωτά χρησιμοποιώντας γάλα, ζάχαρη, και φρούτα ως βασικά συστατικά.

Ποια είναι τα καθήκοντα του; κατασκευάζει παγωτά από γάλα, ζάχαρη, φρούτα και άλλα συστατικά. Αυτός/αυτή τα αναμειγνύει σωστά και παστεριώνει το μείγμα. Για να μοιράσει τα σταγονίδια λίπους αυτός/αυτή κατασκευάζει τα συστατικά μέσω της ομογενοποιητικής μηχανής – αυτός/αυτή χύνει το μείγμα σε ένα μηχανήμα ψύξης και το ξεκινάει για να το κτυπήσει και να δροσίζει το μείγμα μέχρι το προϊόν να αποκτήσει την κατάλληλη σύσταση. Αυτός/αυτή διακοσμεί τα παγωτά με παγωμένα φρούτα, σοκολάτα, ή άλλα συστατικά. Αυτός/αυτή μπορεί επίσης να εμπλουτίσει την πάστα του

παγωτού με διάφορα συστατικά από παραδοσιακό καλλιτεχνικό κατάστημα. Μιας και η επεξεργασία παγωτού έχει γίνει μηχανοποιημένη και προσαρμοσμένη στη μαζική παραγωγή, αυτό το επάγγελμα συναντάται πολύ σπάνια κατά τον παραδοσιακό τρόπο.

Που εργάζεται και υπό ποιες συνθήκες; Εργάζεται σε εργαστήρια παγωτού, όπου είναι απαραίτητο να κρατήσει κανείς αυστηρά υγιεινές συνθήκες και ένα συνεχές καθάρισμα ωφέλιμων ειδών για να αποφύγει πιθανή μόλυνση φαγητού. Ο χώρος εργασίας συνήθως πρέπει να κρατηθεί πολύ κρύος ή υγρός.

Τι εργαλεία/ εξοπλισμό χρησιμοποιεί; Αναμεικτικές, σπάτουλες, εξοπλισμό μέτρησης, κουτάλια.

Ποια προσόντα απαιτούνται για να πετύχει κανείς σε αυτόν τον τομέα; Δεν υπάρχει καμία συγκεκριμένη ειδικευση σχετικά με το επίπεδο των σπουδών – συνήθως κάποια βασική κύρια εκπαίδευση είναι αρκετή. Η εμπειρία και οι δεξιότητες γενικά είναι επίκτητα μέσω εξάσκησης και μπορεί επίσης να υποστηριχτεί με τη βοήθεια κάποιου ειδικού επαγγελματικού μαθήματος.

Η πιο μεγάλη χαρά για ένα παγωτατζή ήταν να βλέπει την ευτυχία στα μάτια των παιδιών όταν έπαιρναν στα χέρια τους το λαχταριστό χωνάκι.

Το αμαξάκι για τον παγωτατζή ήταν ένας πιστός φίλος. Το έβαφε, το ζωγράφιζε με όμορφα σχέδια και του μιλούσε με αγάπη στις ατέλειωτες ώρες της δουλειάς.

Σήμερα, που όλοι μπορούμε να εξασφαλίζουμε ένα παγωτό από το διπλανό περίπτερο, το επάγγελμα του παγωτατζή έχει σχεδόν εξαφανιστεί.

Τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι δεν είχαν αρκετά χρήματα για να έχουν ψυγείο στο σπίτι τους. Ούτε και οι μαγαζάτορες μπορούσαν εύκολα να αγοράσουν ένα "ψυγείο για το μαγαζί τους. Έτσι τα παιδιά μπορούσαν να πάρουν παγωτό μόνο από τον παγωτατζή.

Κάθε πρωί ο παγωτατζής αγόραζε μεγάλες κολόνες πάγου. Τις έβαζε μέσα στο καρότσι με το παγωτό που είχε φτιάξει και γύριζε τις συνοικίες καλώντας τα παιδιά να αγοράσουν παγωτό.

« Ο εφημεριδοπώλης »

Ο πλανόδιος εφημεριδοπώλης ήταν ο επαγγελματίας που ασκούσε το επάγγελμά του χωρίς να έχει συγκεκριμένο μαγαζί. Παραδίδε τις εφημερίδες από τα Πρακτορεία Διανομής Τύπου και προωθούσε την καθημερινή κυκλοφορία του ελληνικού τύπου περπατώντας στους κεντρικούς δρόμους της πόλης το. Τις πουλούσε στους περαστικούς ή τις άφηνε στην είσοδο των σπιτιών των μόνιμων πελατών του.

(Κτυπά το κουδούνι. «Καλημέρα κυρ-Φάνη. Έφερα τις εφημερίδες.» Αφήνει ένα πακέτο εφημερίδες στην πόρτα και φεύγει.)

Ο εφημεριδοπώλης των αρχών του 20ού αιώνα διαλαλούσε τη πραγματεία του: το «Σκριπ», το «Άστυ», την «Ακρόπολη» και πολλές φορές ενημέρωνε για τα μεγάλα γεγονότα: «Εφημερίδες! Έκτακτο παράρτημα! Πόλεμος! Η Ιταλία μας κήρυξε τον πόλεμο! Από το πρωί εισέβαλε στη χώρα μας! Πόλεμος!»

Αποτελούσε μία από τις χαρακτηριστικές φιγούρες της γειτονιάς.

Σαμαρτζής ή σαμαράς

Μπορούσε να είναι και αλμπάνης= πεταλωτής. Παλιότερα η μεταφορά ανθρώπων και προϊόντων γινόταν αποκλειστικά με ζώα, εφόσον το οδικό δίκτυο ήταν υποτυπώδες και η ορεινή μορφολογία του εδάφους δυσχέραινε τις μετακινήσεις. Το γαϊδούρι και το μουλάρι ήταν τα πιο διαδεδομένα μέσα μεταφοράς. Ο σαμαράς κατασκεύαζε τον απαραίτητο εξοπλισμό που απαιτούνταν για να προσφέρει το ζώο τις υπηρεσίες του στο αφεντικό του. Αυτό ήταν το σαμάρι που κατασκεύαζε με επεξεργασμένα σανίδια πλατάνου τα οποία σκάλιζε και έδινε σχήμα ανάλογο με το σώμα του ζώου. Στις αγροτικές εργασίες και γενικότερα στις καθημερινές δραστηριότητες το σαμάρι των ζώων ήταν απλά με ξύλινο σκελετό και εσωτερική επένδυση από δέρμα ή ανρόμαλλο.

ΣΥΡΙΖΑ
ΕΡΧΕΤΑΙ !!!
Πριν από 6 ώρες

serresLife.gr-
Ειδήσεις
Σέρρες -
Εκδηλώσεις
Σέρρες -
Επιχειρήσεις
Σέρρες -
Οδηγός
Αγοράς
Σερρών,
Σερραϊκές
Ειδήσεις,
serres news
82 υποψήφιοι
από 16
κόμματα
διεκδικούν την
ψήφο των
Σερραίων
Πριν από 8 ώρες

visaltisnews
Το
προεκλογικό...
στριπτίζ μιας
χώρας χωρίς
θεσμούς
Πριν από 10
ώρες

ΝΤΑΟΥΛΙΑ
ΚΑΙ
ΖΟΥΡΝΑΔΕΣ
Οι δύο γρίφοι
που κρίνουν το
μέλλον της
ελληνικής
οικονομίας
Πριν από 10
ώρες

Το Γόνιμο Χθες
και Σήμερα
Μια υπέροχη
βραδιά, της
Αδελφότητας
Ποντίων
Τορόντο
Καναδά
Πριν από 21
ώρες

ΒΙΣΑΛΤΗΣ
ΤΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ
ΥΔΡΕΟΥΝ
ΤΗΝ ΣΑΜΟΙ
(BİNTEO)
Πριν από 1
ημέρα

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΕΡΠΙΝΙΩΤΩΝ
ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΚΟΠΗΚΕ Η
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ
ΤΙΚΗ ΠΙΤΑ ΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΜΑΣ
Πριν από 1
ημέρα

Club Unesco
Serres Greece
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
του ΟΜΙΛΟΥ
UNESCO
ΣΕΡΡΩΝ ΣΕ
ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΜΝΗΜΗΣ ΤΟΥ
ΟΗΕ ΓΙΑ ΤΑ
ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ
ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ
ΤΟΣ στην έδρα
των ΗΕ
Πριν από 1
ημέρα

Στρυμονικό
(Ορλιακό)
Σερρών
(Δήμου
Ηράκλειας)

Αλμπάνης

(από το τουρκικό *palbant*, αλμπάνης = πεταλωτής):

Τα πέταλα ήταν κάτι σαν σιδερένια παπούτσια που τοποθετούσαν στις οπλές των αλόγων, για να μη φθαρούν και για να διατηρούν τα ζώα την ευστάθειά τους κατά τις μεταφορές, ώστε να μην γλιστράνε. (Εξάλλου, μέχρι τη δεκαετία του '60 όλες σχεδόν οι μετακινήσεις, εργασίες κλπ. γίνονταν με ζώα). Το πετάλωμα ή καλιγώμα, από τον αυτοδίδακτο πεταλωτή, γίνονταν κάθε τρεις ή έξι μήνες. Έδενε το ζώο και με την τανάλια έβγαζε τα παλιά πέταλα, έκοβε με το μαχαίρι το νύχι που περίσσειε και το καθάριζε. Ζέσταινε τα πέταλα και τα κάρφωνε προσέχοντας ώστε το καρφί να μπει στο ξερό μέρος του ποδιού για να μην πληγωθεί το ζώο. Τα καρφιά αυτά είχαν μεγάλο κεφάλι έτσι ώστε να προεξέχουν από την πατούσα του ζώου και να μην γλιστράει. Τα πέταλα ήταν σε διάφορα μεγέθη και τα κατασκεύαζαν από σίδηρο. Το πετάλωμα γινόταν και στα τέσσερα πόδια του ζώου. Τα πέταλα ήταν σιδερένια και κατασκευάζονταν χειροποίητα στο αμόνι, ενώ οι τεχνίτες που τα έφτιαχναν αναλάμβαναν ταυτόχρονα και το πετάλωμα των ζώων, που απαιτούσε μεγάλη εμπειρία και δεξιοτεχνία. Οι πεταλωτές συχνά ασκούσαν παράλληλα και το επάγγελμα του σιδερα, ενώ κάποιοι από αυτούς ήταν και πρακτικοί "κτηνίατροι" ή αναλάμβαναν και τον ευνουχισμό (μουνούχισμα) των ζώων.

Βαρελάς

Ήταν τεχνίτης, ειδικός στην κατασκευή βαρελόσχημων και σκαφοειδών σκευών, που τα κατασκεύαζαν από ξύλο βελανιδιάς, καρυδιάς, καστανιας ή δρυός. Το ξύλο περνούσε από ειδική επεξεργασία και μετά το έκοβαν σε λεπτές σανίδες, που βρέχανε για να παίρνουν εύκολα την κατάλληλη κλίση. Κατόπιν περνούσαν τα σιδερένια στεφάνια, τα χτυπούσαν με το ματσακόνι για να σφιξουν καλά και μετά τοποθετούσαν τους δυο επίπεδους πυθμένες.

Αγωγιάτης

τα χρόνια, όμως η δουλειά ήταν δύσκολη και εξαντλητική.

Οι "αγωγιάτες", είναι επάγγελμα που συναντάμε προπολεμικά. Είναι οι

"πρόδρομοι" των αυτοκινητιστών.

Πραγματοποιούσαν επί πληρωμή ιδιωτικές μεταφορές εμπορευμάτων, κρασιών (σε ασκιά), διακινούσαν ταξιδιώτες, ιδιώτες, γιατρούς για επίσκεψη σε ασθενείς, κρατικούς λειτουργούς για την εκτέλεση υπηρεσίας.

Κυρίως μετέφεραν δημητριακά (σιτάρι, καλαμπόκι) ή όσπρια ή πατάτες ή κρέας για τον ανεφοδιασμό των κατοίκων. Επίσης, μετέφεραν και επισκέπτες στις απομακρυσμένες γειτονιές.

Λόγω των μεγάλων αποστάσεων μεταξύ των οικισμών, η μετακίνηση των ανθρώπων και η διακίνηση των προϊόντων με τα ζώα ήταν ο κυρίαρχος τρόπος μεταφοράς. Κι αυτό μέχρι τη δεκαετία του '20, που δεν υπήρχαν πολλά μεταφορικά μέσα, ενώ η έλλειψη δρόμων εμπόδιζε τις μεγάλες μετακινήσεις.

Η αμοιβή του "αγωγιάτη" ήταν σχετικά καλή για κείνα

Νερούλας = Υδρονομέας = Νεροκόπος

Στην παλιά Αθήνα που δεν υπήρχαν βρύσες μέσα στα σπίτια, ο νερούλας αναλάμβανε την τροφοδότησή τους με νερό. Υπήρχε συνήθως ένας νερούλας σε κάθε γειτονιά και είχε σταθερή πελατεία.

Έκανε πολλά κοπιαστικά δρομολόγια και αμειβόταν περίπου 1 δεκάρα τον τενεκέ.

Το επάγγελμα του νερούλα διατηρήθηκε

μέχρι το 1930, οπότε ιδρύθηκε η ΟΥΛΕΝ.

Ντελάλης

Η λέξη είναι μάλλον τούρκικη και σημαίνει "αυτός που ανακοινώνει τα μαντάτα", ο *δημόσιος κήρυκας*.

Ο (ν)τελάλης διαλαλούσε τα νέα, τις παραγγελίες που έπαιρνε από τις αρχές ή για τα

εμπορεύματα που έφεραν οι *πραματευτάδες*.

Τα παλιά τα χρόνια που δεν είχαν ανακαλυφτεί το ραδιόφωνο, η τηλεόραση και το megafono οι αρχές είχαν πρόβλημα να επικοινωνήσουν με τους κατοίκους και να τους πουν για κάποια πράγματα ή αποφάσεις που τους αφορούσαν. Η δυνατή φωνή και κυρίως ο τρόπος που παρουσίαζαν συνοπτικά τα νέα ή διαφήμιζαν τα προϊόντα, τους καθιστούσε γνωστούς στην τοπική κοινωνία. Έβαζε την

Ο τελευταίος Καροποιός του Στρυμονικού: Χαράλαμπος Μετεμτζής
Πριν από 2 ημέρες

a-masliarinos
Το ΕΒΕΣ βράβευσε τα παιδιά των μελών του που πέτυχαν σε ΑΕΙ - ΤΕΙ
Πριν από 1 εβδομάδα

ΑΣΠΙΣ ΤΕΡΠΙΝΗΣ
Πρόγραμμα ΕΠΣ Σερρών έως 8/2/2015 - Ευχαριστήριο.
Πριν από 1 εβδομάδα

Serrras News Εκλογές 2015: Αυτά είναι τα πρώτα ονόματα υποψηφίων σε ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ
Πριν από 1 εβδομάδα

Serraiki Piperia
Γιορτές έχουμε, ώρα για... ψώνια!
Πριν από 4 εβδομάδες

ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΠΩΣ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ Η ΒΙΑ;
Πριν από 1 μήνα

Serraia
Έκπρωτη η ΑΚΤΩΡ στο έργο Σαντάνκι / Κούλατα - Τι ισχυρίζεται η Βουλγαρική κυβέρνηση
Πριν από 2 μήνες

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΟΥ
ΣΥΖΗΤΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ*
Πριν από 3 μήνες

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών Καλοκαιρινές δράσεις του Συλλόγου Ελληνογαλλικής Φιλίας στη Δημόσια Βιβλιοθήκη
Πριν από 1 χρόνια

serrraikanea.gr -ολα τα νέα των σερρών με ενα click- serrraikanea-serres.

NTVSerres

παλάμη στο στόμα, σαν χονί, κι έπαιρνε τις γειτονιές φωνάζοντας. Η αμοιβή του ήταν ένα ποτηράκι τσίπουρο ή λίγο κολατσιό.

Τα νεότερα χρόνια τους πλήρωνε ηΚοινότητα ή μια ομάδα κατοίκων. Ο ντελάλης ήταν ο ενημερωτής της πόλης για το τι γινόταν και το τι θα γίνει. Τους έλεγε για τις μεγάλες εκδηλώσεις. Με λίγα λόγια ήταν μια κινητή εφημερίδα.

Σήμερα που υπάρχουν τα μεγάφωνα δε χρειάζεται ο ντελάλης. Τους συναντάμε στις λαϊκές αγορές, που βροντοφωνάζουν τηνπραμταία ή τα προϊόντα τους.

Αλλιώς τους λέγανε και "κράχτες". Ντελάλης (= κήρυκας = διαλαλητής = μορφές προφορικής διαφήμισης και προβολής).

Καλαθάς

Καλαθάδες υπάρχουν ακόμα και σήμερα. Επειδή χρειάζονταν καλαθία για το μάζεμα της ελιάς, του καπνού αλλά και για τη μεταφορά των προϊόντων τους υπήρχαν οι καλαθάδες που έφτιαχναν καλαθία από καλάμια. Βέβαια πολλοί τα έφτιαχναν και μόνοι τους στα σπίτια τους και δεν αγόραζαν από τους καλαθάδες. Οι καλαθάδες έπαιρναν καλάμια που τα μάζευαν από τις όχθες των ποταμών και των βάλτων και τα έκοβαν κατά μήκος με ειδικά μαχαίρια. Τις λουρίδες αυτές από τα καλάμια τις έπλεκαν κι έφτιαχναν καλαθία και πανέρια σε διάφορα μεγέθη.

Ομπρελάς

Ο ομπρελάς που κάπου - κάπου κάνει την εμφάνισή του ακόμα και στις μέρες μας επισκεύαζε κατεστραμμένες ομπρέλες. Σήμερα βέβαια σπάνια επισκευάζουμε την ομπρέλα μας. Αν χαλάσει αγοράζουμε καινούργια.

Καρεκλάς

Ο καρεκλάς ήταν αυτός που έφτιαχνε καρέκλες. Έφτιαχνε πρώτα τον ξύλινο σκελετό της καρέκλας και στη συνέχεια έπλεκε με ψάθα τη βάση της καρέκλας όπου θα κάθονταν οι άνθρωποι. Αυτό γινόταν για να είναι πιο αναπαυτικές οι καρέκλες.

Ο σιδεράς

Οι σιδεράδες έφτιαχναν με τα χέρια τους ότι υπήρχε από μέταλλο, κυρίως σίδηρο. Είχαν ένα μεγάλο φούρνο όπου φυσούσαν με μια φυσούνα ώστε να κρατάνε τη φωτιά αναμμένη και σε υψηλή θερμοκρασία. Σε αυτή τη φωτιά ζέσταναν τα σίδηρα για να τα κάνουν πιο εύπλαστα και στη συνέχεια τα έπιαναν με μια μεγάλη τανάλια και τα έβαζαν πάνω στο αμόνι. Το αμόνι ήταν μια μεγάλη σιδερένια βάση πάνω στην οποία έβαζαν τα σίδηρα που θα επεξεργάζονταν. Εκεί χτυπούσαν το κοκκινισμένο από τη φωτιά σίδηρο με ένα μεγάλο σφυρί και του έδιναν τη μορφή που ήθελαν. Η δουλειά αυτή ήταν πάρα πολύ σκληρή. Απαιτούσε δύναμη από το σιδερά γιατί δούλευε με τα σίδηρα που ήταν βαριά κι ακόμα ήταν συνέχεια δίπλα στη φωτιά και ζεσταινόταν και γέμιζε και με μουντζούρες.

Οι Ξυλοκόποι και οι πριονιτζήδες

Οι Ξυλοκόποι ή μπαλατζήδες πήγαιναν στο δάσος με τα τσεκούρια τους (μπαλατάδες) και έκοβαν ξύλα και τα πελεκούσαν. Οι Ξυλοκόποι όπως διαβάσαμε στο βιβλίο του Στρατή Μολινού 'Επώνυμα και Συντεχνίες' ήταν πολύ σημαντικοί σε περίοδο πολέμων αφού αυτοί πήγαιναν μπροστά και άνοιγαν δρόμους στο δάσος. Ήταν κάτι σαν το σημερινό Μηχανικό του στρατού. Τα ξύλα αυτά έπαιρναν μετά οι πριονιτζήδες και τα έκοβαν με τα πριόνια και τα έκαναν σανίδια. Αυτοί είχαν ένα πριόνι με δυο λαβές και το χειρίζονταν δυο άτομα που κάθονταν αντικριστά και έδιναν τη μορφή που ήθελαν στους κορμούς των δέντρων που έκοψαν οι Ξυλοκόποι.

Ρετινοσουλλέκτες

Οι ρετινοσουλλέκτες μάζευαν το ρετινί από τα πεύκα του δάσους και το πουλούσαν. Με αυτό γινόταν και γίνεται ακόμα και σήμερα η γνωστή ελληνική ρετινίνα.

Καμίνι

Το καμίνι το είχε κάποιος συγκάτοικός μας για να φτιάχνει ασβέστη. Αυτό ήταν σαν φούρνος ανοιχτός από πάνω όπου έβαζαν κομμάτια από τα πλούσια ασβεστολιθικά πετρώματα της περιοχής μας και άναβαν από κάτω δυνατή φωτιά που έκαιγε δυο τρεις μέρες συνέχεια κι έτσι έκαναν τον ασβέστη

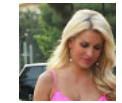
Πολλά απο αυτά τα επαγγέλματα χάθηκαν. Έτσι είναι κι έτσι πρέπει να γίνεται γιατί ο κόσμος εξελίσσεται και προοδεύει. Οι παππούδες και οι πατεράδες μας όμως κάθε φορά που θα θυμούνται τον τσαγκάρη, το σιδερά, το γανωτή και όλους τους άλλους, θα θυμούνται με νοσταλγία τις καλές εποχές που εκείνοι έζησαν και που ήταν καλές εποχές παρόλο που είχαν τις δυσκολίες τους γιατί απλά ήταν οι εποχές που κι εκείνοι ήταν παιδιά.

Σε μας έμειναν κάποια επώνυμα που βγήκαν από τα επαγγέλματα για να θυμούμαστε κι εμείς αυτούς που με όλες τις δυσκολίες της εποχής έβγαζαν το ψωμί τους. Πολλά απο αυτά έχουν τη ρίζα τους σε τούρκικες ονομασίες αλλά αυτό είναι απόλυτα φυσιολογικό αφού μετά από 400 χρόνια σκλαβιά στους τούρκους είχαμε πάρει πολλές τουρκικές λέξεις. Παρακάτω θα αναφέρουμε μερικά επώνυμα της περιοχής μας που έχουν την προέλευσή τους σε επαγγέλματα (που φυσικά σήμερα δεν υπάρχουν) και δίπλα θα αναφέρουμε και την προέλευσή τους.

ΙΣΤΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟ
ΟΛΗ ΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ

tromaktiko

Αποκλειστικό:
Επιστολή
διαμαρτυρίας
του συλλόγου
«Συνεχίζω» για
την στάση της
Μενεγάκη στο
θέμα της
Μεταμόσχευσης
οργάνων
Πριν από 9
δευτερόλεπτα

ΓΚΟΥΡΟΥ

«Όταν έχασα
την αδελφή
μου κοιμόμουν
στο
νεκροταφείο»
Πριν από 22
δευτερόλεπτα

troktkio

ΠΑΣΟΚ: Η
κρίσιμη και
χρήσιμη
ψήφος είναι
εδώ – Οι
μονομάχοι του
δικομματισμού
διχάζουν
Πριν από 28
δευτερόλεπτα

Τα Ανήλια

Στα δέντρα
ζούσε το
πρώτο
θηλαστικό
Πριν από 1 ώρα

taxalia-To N.1
BLOG ΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚ
ΗΣ

«Πετάξτε έξω
την ασήμαντη
χώρα που μας
εκβιάζει»
Πριν από 3 ώρες

Στερίδα- el

Steiri-Στείρι
Βοιωτίας
Εκλογές 2015:
Πριν ψηφίσω...
Να μην
ξεχάσω!
Πριν από 7 ώρες

ΣΤΕΪΡΙ

Τα
«καλαματιανά».

Πριν από 17
ώρες

Articles and

Thoughts
«Η Ευρώπη
υποτίμησε τις
αξίες της
κοινωνίας της
και
τροφοδότησε
τον ισλαμικό
φονταμενταλισ
μό»
Πριν από 17
ώρες

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚ
ΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
- ΣΤΕΪΡΙ